

Αριθμός Απόφασης
173/2016

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ελευθερία Κώνστα, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16-11-2016, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: Της εδρεύουσας στον Δήμο Φιλοθέης – Αττικής, Λ. Μεσογειών, αριθμ. 231, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, υπό την επωνυμία: «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο: «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» (ΑΦΜ 997495285, ΔΟΥ Ψυχικού), όπως νομίμως εκπροσωπείται, που εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Πολύμνια Ρουμπή.

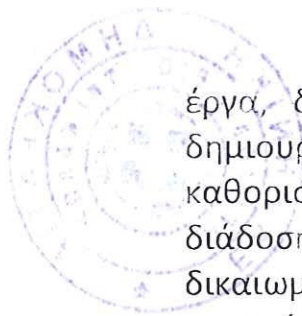
Της καθής η αίτηση: της ετερορρυθμού εταιρίας με την επωνυμία στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το κλαμπ με διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα του νομού επί της οδού στον αριθμό η οποία εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο της Άρη Μερεντίτη.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 18-12-2015 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό ΑσφΜ 53/2016 και προσδιορίστηκε για την 21-9-2016 κατά την οποία αναβλήθηκε η εκδίκαση της υπόθεσης και μετά από αναβολές για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης με τη σειρά της από το έκθεμα, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων ανέπτυξε τους ισχυρισμούς τους και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

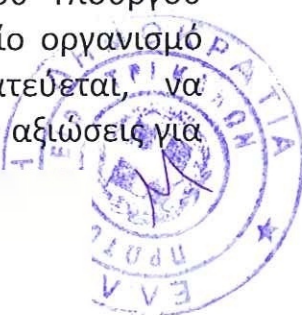
**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν.2121/93 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, ήτοι τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμα έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή

έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 § 1, 47 § 1 και 48 § 1 του ίδιου νόμου, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 46 § 1 του ν. 2121/1993: «Ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρό-σωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέ-χνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικι-λιών (βαριετέ) ή ιπποδρόμου (τσίρκου)». Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρήζουν προστασίας, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η δε προστασία αυτή θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 49 του ως άνω νόμου (ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011. 414, ΕφΘεσ 2178/2008 ΤΝΠ-Νόμος). Με το εν λόγω άρθρο καθιερώνεται ανεκχώρητο ενοχικό δικαίωμα εύλογης και ενιαίας αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέ-λεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων (φωνογραφημάτων), με την επιφύλαξη της υποχρεωτικής ανάθεσης της είσπραξης και διαχείρισης του δικαιώματος αυτού στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι οι αρμόδιοι να διαπραγματεύονται και να συμφωνούν το ύψος της αμοιβής με τους χρήστες και να διεκδικούν δικαστικώς ή εξωδίκως την καταβολή αυτής και να εισπράττουν αυτήν.

Περαιτέρω, με την παρ.1 του άρθρου 46 του Ν.3905/2010 (ΦΕΚ Α 219/23.12.2010) προστέθηκε παρ. 6 στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, σύμφωνα με το οποίο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για

ο φύλλο της με αριθμό 173/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Τρικάλων

την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ενιαίου εισπρακτικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σύμφωνα με το άρθρ. 49 παρ. 6 ν. 2121/1993, που προστέθηκε με την παρ. 6, άρθρ. 46 ν. 3905/2010 «Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων (νοούμενος εν προκειμένω, ως ενιαίος Οργανισμός ο αιτών Οργανισμός GEA – GRAMMO, EPATΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ) κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική και εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες». Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στα βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/6-10-2011. Μόνοι εταίροι και μέλη του είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι προ της ίδρυσης του ενιαίου ως άνω οργανισμού λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και από κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ.1 του Ν.2121/1993, δηλαδή ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών-ερμηνευτών και ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών. Η έγκριση λειτουργίας του ως άνω οργανισμού έγινε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ /ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β'. Από την ίδρυσή του δε και εφεξής αναστέλλονται οι αρμοδιότητες διαχείρισης και εισπραξης των

οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, μελών του ενιαίου οργανισμού για όσο χρονικό διάστημα λειτουργεί ο ενιαίος αυτός νεοσύστατος οργανισμός με εξαίρεση μόνο τις εκκρεμείς δίκες, που έχουν ανοιχθεί με τα μέλη αυτά του οργανισμού κατά την ίδρυση αυτού, οι οποίες συνεχίζονται με τους αρχικούς διαδίκους μέχρι την αμετάκλητη περάτωσή τους. Εξάλλου, ο νόμος 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ.2 αυτού, καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για την δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 57 παρ.1 του ιδίου νόμου «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας δεν μπορούν, χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος ν' αρνηθούν σε ορισμένο δημιουργό την ανάληψη της διαχείρισης ή προστασίας εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης του οργανισμού». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ 3 του Ν 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν.2054/1992 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992 «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το

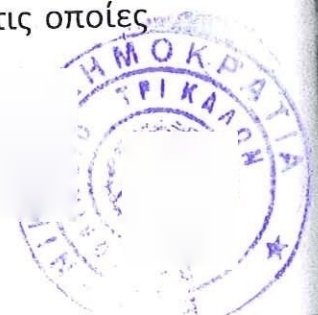

3 ο φύλλο της με αριθμό 173/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Τρικάλων

παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του, που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της ».

Περαιτέρω στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν.2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους

υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοηλεκτρονικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφήματων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοηλεκτρονικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του Ν.2054/1992) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι ΗΠΑ, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ 2 του Ν 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου στο οποίο ορίζεται ότι «Οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ 2 του Ν.2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν.2054/1992) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα (βλ.ΜΠρΑθ418/2004, ΜΠρΘεσ 14115/2004, ΜΠρΘεσ 12188/2004, ΜΠρΘεσ 29236/2002, ΜΠρΘεσ 12368/2004, αδημ.). Τέλος, στο άρθρο 728 παρ.1 ΚΠολΔ, ορίζονται περιοριστικά περιπτώσεις κατά τις οποίες

επιτρέπεται στο Δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, κάποια απαίτηση. Μεταξύ των άλλων προβλέπεται και κάθε περίπτωση που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (περ. ζ'). Κατά το άρθρο δε 49 παρ.1 εδ δ' του Ν.2121/1993 σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Με την τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ.1 του παραπάνω άρθρου. Αυτό συνάγεται από το ότι η διάταξη δεν ορίζει μόνο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και τους όρους πληρωμής αυτής. Άλλωστε δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια ότι οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το όλο πνεύμα των αντίστοιχων ρυθμίσεων του νόμου 2121/1993, που είναι η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών υλικών φορέων και τέτοια προστασία δεν θα αποτελούσε η αναγνώριση μόνο της ύπαρξης της απαίτησης. Το ποσό της κατά τα παραπάνω προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (βλ ΠΠρΑθ 3318/1998 ΔΕΕ 1999. 403, ΕφΘεσ 1002/2008, ΕφΑθ 6233/2007, ΜΠρΘεσ 26233/2008, ΜΠρΘεσ 7393/2006, ΜΠρΘεσ 23248/2005, αδημ., βλ αντιθ. περί μη δυνατότητας προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής, ΜΠρΤρικ 1249/2002 ΕπισκΕμπΔ 2002.1155, ΜΠρΤρ 1253/2002 ΕπισκΕμπΔ 2003. 230).

-Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και τον οποίον έχουν συστήσει οι έλληνες μουσικοί, με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μία από τις οποίες είναι η, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ιδίου νόμου, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής αυτής. Ότι επιπροσθέτως, η ίδια έχει συνάψει με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι αναφερόμενες στο δικόγραφο της αίτησης, συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, (μουσικοί, τραγουδιστές, ερμηνευτές, παραγωγοί), για τη χρήση του ρεπερτορίου στην Ελλάδα, σε κάθε δε περίπτωση με βάση τη διεθνή σύμβαση της Ρώμης, που κυρώθηκε στην Ελλάδα με το νόμο 2054/1992, τις ίδιες αρμοδιότητες έχει και αυτή (αιτούσα) για όλα τα φωνογραφήματα, που δημοσιεύθηκαν στην Ελλάδα εντός τριάντα (30) ημερών ανεξαρτήτως της χώρας έκδοσής τους. Ότι για τους παραπάνω λόγους συντάχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του νόμου 2121/1993, το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις (3) αναφερόμενες εφημερίδες και κλήθηκαν οι χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου με αλλοδαπό και ημεδαπό μουσικό ρεπερτόριο, μεταξύ των οποίων και η καθής η αίτηση, που διατηρεί κατάσταση «κλαμπ» στα σε υπογραφή συμφωνίας και καταβολής της εύλογης αποζημίωσης. Ζητεί δε, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησαν οι καθ' ων η αίτηση για το έτος 2010 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2011 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2012 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2013 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2014 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, για το έτος 2015 στο ποσό των 3.000,00 + του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού

5 ο φύλλο της με αριθμό 173/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Τρικάλων

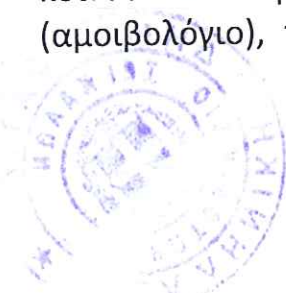
ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να προβεί η αιτούσα στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να υποχρεωθεί η καθής η αίτηση να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών με το νόμιμο τόκο από τις αναφερόμενες στην αίτηση ημερομηνίες, άλλως από την επίδοση της αίτησης και ε) να καταδικασθούν οι καθ' ων στην δικαστική της δαπάνη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο 2121/1993. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 686 επ. του ΚΠολΔ). Είναι δε καθ' όλα ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαραίτητα για το ορισμένο αυτής στοιχεία, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού της καθής, και νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 74, 176, 450 επ., 729, 731, 732 του Κ.Πολ.Δ , 901 και επ. ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, καθώς δεν επικαλείται η αιτούσα όχληση των καθ' ων για την καταβολή των ποσών, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από τους αιτούντες (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕΑ 8884/2003 ΕλληνΔνη 45.1102, ΕΑ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον, δε ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕΘ 259/2010, ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφ' ενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειωτέον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται αφ' ετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφ' όσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, ως αιτείται η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (49 παρ. 1 ν. 2121/1993 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ), και ως εκ τούτου οι περί του αντιθέτου σχετικοί ισχυρισμοί των καθ' ων πρέπει να

απορριφθούν ως μη νόμιμοι. Σημειωτέον απορριπτέος είναι επίσης και ο ισχυρισμός περί μη νομιμοποίησής του αιτούντος οργανισμού για το προ της ιδρύσεως του διάστημα καθώς σύμφωνα και με τα όσα εκτέθηκαν στην μείζονα σκέψη της παρούσας, διότι οι οργανισμοί Grammo, Ερατώ και Απόλλων, στερούνται από την ίδρυση του αιτούντος οργανισμού στον οποίο συμμετέχουν να εισπράττουν εύλογη αμοιβή λόγω της εκ του νόμου αναστολής του εν λόγω δικαιώματός του. Εξάλλου κρίσιμο στοιχείο για την υπαγωγή της αξίωσης εύλογης και ενιαίας αμοιβής στην αποκλειστική αρμοδιότητα του αιτούντος οργανισμού δεν είναι ο χρόνος γέννησής της, αλλά εάν ήταν ή όχι επίδικη, κατά την ίδρυσή του. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της κατάθεσης της αίτησης.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδικών που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του δικαστηρίου αυτού και όλων των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογούνται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί, κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του νόμου 2121/1993. Μέλη της αιτούσας είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και τον οποίον έχουν συστήσει οι έλληνες μουσικοί. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ηδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις τους

6ο φύλλο της με αριθμό 173/2016 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Τρικάλων

έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, αρκετές από τις οποίες προσκομίζονται από την αιτούσα, με τις οποίες καθορίζεται και επιδικάζεται η εύλογη αμοιβή τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως πχ το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση της αιτούσας έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-5 του ν. 2121/1993, η λειτουργία δε αυτής εγκρίθηκε με την από 912-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν.

2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το στο πανελλαδικής κυκλοφορίας ΝΕΑ της 4-2-1998, ΕΘΝΟΣ της 4-2-1998 και ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ 3-2-1998. Το ως άνω αμοιβολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε και ο ενιαίος οργανισμός στις εφημερίδες ΑΓΟΡΑ της 29-5-2015, ΑΥΓΗ της 6-5-2015 και ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 18-6-2015, ενώ στη συνέχεια κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών. Σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη (ενδεικτικά ντισκοτέκ, κλαμπ, μπαρ κλπ) καθόρισαν, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη το βαθμό συμβολής των δικαιούχων στα έσοδα των επιχειρήσεων αυτών καθώς και τη διάρκεια της λειτουργίας τους κατ' έτος την ποσοστιαία αμοιβή ως ακολούθως: Ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων Τους με ελάχιστο ποσό και ανάλογα με τη διάρκεια λειτουργίας τους κατ' έτος για καταστήματα μεταξύ των άλλων επιφάνειας έως 100 m² 3.000€, 101 - 200m² 4.200,00 €, 201 - 300m² 5.000,00 €, 301 - 400m² 5.900,00 €, 401 - 500m² 6.500,00 €, 501 - 700m² 7.100,00 €, 701 - 900m² 8.300,00 € και 901m² και πάνω 8.900,00 €, ενώ

ορίστηκε ότι για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το ελάχιστο ποσό θα ανέρχεται στο 70% των προαναφερόμενων ποσών, ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 5 μήνες στο 50% των προαναφερόμενων ποσών. Όσον αφορά στις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι οι καφετέριες, τα εστιατόρια, καφενεία κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια (στεγασμένο χώρο) του καταστήματος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η πρώτη καθ' ης διατηρεί επιχείρηση «κλαμπ» με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στα επί της οδού

επιφάνειας 50 τ.μ. Η εν λόγω επιχείρηση λειτουργεί καθόλη τη διάρκεια του χρόνου, αλλά τα τελευταία τρία έτη Τετάρτη – Παρασκευή και Σάββατο κατά τις βραδινές ώρες, με έναρξη την 6^η απογευματινή. Η επιχείρηση χρησιμοποιεί υλικούς φορείς ήχου με αλλοδαπό και ημεδαπό μουσικό ρεπερτόριο των ενδεικτικά αναφερόμενων στην αίτηση μελών της απύσας, η χρήση δε του ανωτέρω ρεπερτορίου είναι ο κύριος παράγοντας προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξεσης της πελατείας της με αποτέλεσμα η χρήση αυτή να είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της. Η καθ' ης εταιρία χρησιμοποιεί επαγγελματίες για την επιλογή της μουσικής (dj), παίζει

Το φύλλο της με αριθμό 173/2016 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Τρικάλων

πολύ δυνατά μουσική, προσελκύει άτομα κυρίως νεαρής ηλικίας που χορεύουν υπό τους ήχους δυνατής μουσικής και γενικά η όλη υποδομή της επιχείρησης χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι βασικό στοιχείο της είναι η εκτέλεση μουσικών συνθέσεων που προσελκύουν το κοινό, καθιστώντας την κύριο παράγοντα προσέλκυσης της πελατείας του η οποία ψυχαγωγείται με τη χρήση μουσικού ρεπερτορίου, ενώ πολλές φορές διοργανώνουν στο χώρο τους διάφορες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις όπως πάρτυ, κλπ.. Συνεπώς εφόσον πιθανολογήθηκε ότι η χρήση της μουσικής από την επιχείρηση της καθής ψυχαγωγεί καθημερινά τους πελάτες τους, με αποτέλεσμα η χρήση αυτή να είναι απαραίτητη για την προσέλκυση πελατείας και να συμβάλει στην αύξηση των εσόδων των καθών πρέπει, να καταβάλουν στην αιτούσα το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη, κατ'άρθ. 49 Ν. 2121/1993. Τα ποσά της εύλογης αμοιβής, τα οποία τα μέλη της αιτούσας κατ' αποκοπή καθορίζουν ανά τακτά χρονικά διαστήματα στα εκδιδόμενα από μέρους τους αμοιολόγια, δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό της εύλογης αμοιβής πρέπει να ληφθούν υπόψη η έκταση της γενόμενης χρήσης του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, η μείωση ή μη των εσόδων των δημιουργών αυτού, η αύξηση ή μη της πελατείας της επιχείρησης του καθ' ου, ο περιορισμός ή η αύξηση των εξόδων του ή η μείωση των εσόδων του από την ανωτέρω χρήση του. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε την ως άνω καθ' ης για καταβολή της ως άνω εύλογη αμοιβής, η τελευταία όμως αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό μέχρι σήμερα. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η πρώτη καθ' ης για την χρήση των υλικών φορέων ήχου για το έτος 2010 πρέπει να καθοριστεί με βάση το κοινό αμοιολόγιο που συνέταξε η αιτούσα, δεδομένου ότι δεν πιθανολογήθηκε ο τζίρος της επιχείρησης κατά το έτος 2010, 2011 και 2012 ανέρχεται στο ποσό των 3.000,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 3.690,00 ευρώ ανά έτος ενώ για τα έτη 2013, 2014 και 2015 ενόψει του γεγονότος ότι δεν λειτουργεί καθημερινά ανέρχεται στο ποσό των 1.800 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 2490 ευρώ ανά έτος. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθεί η καθής να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσης σε βάρος της καθής λόγω της ήττας τους (άρθρ. 176 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθής εταιρία στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στο κατάστημά της και δη κατά το έτος 2010, 2011 και 2012 στο ποσό των 3.000,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 3.690,00 ευρώ ανά έτος ενώ για τα έτη 2013, 2014 και 2015 στο ποσό των 1.800 ευρώ πλέον ΦΠΑ 23% και συνολικά 2490 ευρώ ανά έτος

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθής η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτήν και συγκεκριμένα το ποσό των εννέα χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα ευρώ με το νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε τα ποσά που αντιστοιχούν σε ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως εξοφλητικής απόδειξης μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθής να παραδώσει στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το παραπάνω διάστημα.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία για την άσκηση τακτικής αγωγής χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθής σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας που ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα στο ακροατήριο του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους δικηγόρους στις 13 Δεκεμβρίου 2016.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Πιστό αντίγραφο για υπηρεσιακή χρήση:

Τρίκαλα 1-2-2017

Γραμματέας

Η ΓΡ/

ΤΕΑΣ

(για τη

σίευση)

